

Retligt vil der således heller ikke være noget til hinder for, at der i tekstanmærkningerne til finansloven kan fastsættes betingelser og vilkår for administrationen af det bevilgede beløb, der indebærer en ændring af kunstfondsloven, jfr. Ross II, s. 827 f.

Derimod kan der næppe gøres indgreb i en tildelt ydelse, hvorom den pågældende kunstner har fået meddelelse, jfr. Ross II, s. 633.

Uden ændring i kunstfondsloven — enten ved ny lov eller ved tekstanmærkning på finansloven — vil ministeren for kulturelle anliggender ikke kunne foretage direkte indgreb i fondets løbende administration, idet dette vil være i strid med den ved kunstfondsloven etablerede ordning.

Ministeren vil således heller ikke kunne give finansudvalget tilsagn om at foretage sådanne indgreb.

Bilag 2.

Uddrag af Alf Ross: Dansk Statsforfatningsret II, p. 827 f.

d. *Dersom en bevilling er knyttet til yderligere betingelser og vilkår, har udgiften kun hjemmel i finanslov, dersom disse betingelser er opfyldt.* — I adskillige tilfælde kan det, der fremtræder som en betingelse, dårligt adskilles fra en specifikation af formålet, f. eks. dersom en minister bemyndiges til at understøtte visse foreninger på betingelse af, at deres vedtægter er affattet på en vis måde; eller dersom han bemyndiges til at yde tilskud til visse foranstaltninger på betingelse af, at der fra privat side fremskaffes lignende tilskudsbeløb. Men hvad enten betingelsen har denne karakter eller ej, er udgiften kun hjemlet, dersom betingelsen er opfyldt. Der kan, da bevilling gives ved lov, ikke være tale om at erklære visse betingelser for ugyldige ud fra forvaltningsretlige grundsætninger om magtfordrejning. Og dette må formentlig gælde også selvom det ville være grundlovstridigt at opfylde betingelsen; og ligeledes dersom selve det at stille betingelsen i en vis forstand kan siges at stride mod grundloven. På grund af disse spørgsmåls ringe praktiske interesse skal de ikke udbyes nærmere.

Bilag 3.

Uddrag af Alf Ross: Dansk Statsforfatningsret II, p. 633.

Heller ikke den privatretlige adkomst kan være en betingelse for beskyttelse efter grundlovens § 73. Hvis der ved lov eller forvaltningsakt, især bevilling, er skabt en økonomisk betydningsfuld særret for en person, ses det ikke, hvorfor ikke også denne økonomiske position skulle nyde beskyttelse mod indgreb fra det offentliges side. Det økonomiske liv foregår jo i vore dage i meget vid udstrækning på dette retsgrundlag. Noget andet er, at der i disse tilfælde ofte ved rettighedens stiftelse er taget forbehold om fri tilbagekaldelighed eller ret til at foretage ændringer i retsstillingen. I så fald må borgeren naturligvis respektere indgreb i overensstemmelse hermed uden at kunne kræve erstatning.